

- ΥΝΔ'. Ὄτι πολλάκις, δὲ πεινοῖ τις εἰς ἀσφάλειαν
έκαυτοῦ, τοῦτο εὐρίσκεται χαλεπωτάτων
αἴτιον συμφορῶν. 1589.
- ΥΝΕ'. Ὄτι οὐδὲν οὕτω ποιεῖ νομίμως ἄρχειν ὡς
τὸ νομίμως ἥρχθαι. 1592.
- ΥΝΖ'. ΥΝΖ'. ΥΝΗ'. Πρεσβευτικά. 1592.
- ΥΝΘ'. Ὄτι δὲ τὴν ἀρετὴν ἀσκῶν δίκαιος ἀν εἴη
ἐπικαλεῖσθαι καὶ τὴν θείαν ῥοπήν εἰς βοή-
θειαν, δὲ δὲ κακός οὐχ ἔξει εὐάγκειον τὸ
θεῖον. 1593.
- ΥΞ'. Ὄτι μηδὲν τίμιον εἶναι νόμιζε, δὲ μὴ πρὸς
ἀρετὴν φέρει. 1593.
- ΥΞΑ'. Ὄτι ή μὲν φύσις ἀνάγκη καὶ δροις δέδε-
ται, ή δὲ προαιρεσις ἐλευθερίᾳ καὶ ἔξουσίᾳ
τετίμηται. 1593.
- ΥΞΒ'. Ὄτι οὐ τὸ ἀλαζονικὸν καὶ ὑπέρογκον
δεῖγμά ἔστιν ἀρχοντικοῦ φρονήματος, ἀλ-
λὰ τὸ ἅμερον καὶ εὐπρόστιον. 1596.
- ΥΞΓ'. Ὄτι δὲ θεατρομανῆς, ἐρωτομανῆς γίνε-
ται. 1596.
- ΥΞΔ'. Περὶ γνησίας καὶ εἰλικρινοῦς φιλίας. 1596.
- ΥΞΕ'. Περὶ σοφίας καὶ ἀνδρείας τῆς ἐν πολέ-
μοις. 1596.
- ΥΞΤ'. Ἐπανος εἰς ἐνάρετον ἐπίσκοπον. 1597.
- ΥΞΖ'. Περὶ τοῦ διδάσκειν ἐπαγγελλομένου ἀπαι-
δεύτου ὄντος. 1597.
- ΥΞΗ'. Ὄτι χρὴ τὸ φρόνημα τῶν σφαλλομένων
μὲν, μὴ οἰομένων δὲ ἐσφάλθαι, καθαιρεῖν·
γγωσιμαχοῦσι δὲ συγγνώμην νέμειν. 1597.
- ΥΞΘ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀτιμάζειν τὰς ιερὰς συνό-
δους. 1597.
- ΥΟ'. ΥΟΑ'. ΥΟΒ'. ΥΟΓ'. ΥΟΔ'. ΥΟΕ'. ΥΟΤ'. Περὶ¹
κακοτροπίας ιερέων καὶ μὴ μετανοούν-
των. 1600—1605.
- ΥΟΖ'. ΥΟΗ'. ΥΟΘ'. ΥΠ'. Ὄτι σοφὸς οὐχ δὲ πολ-
λὰ εἰδὼς, ἀλλ᾽ ἔξασκῶν τὸ ἥθος καὶ ῥυθ-
μίζων τὸν τρόπον. 1604—1605.
- ΥΠΑ'. ΥΠΒ'. ΥΠΓ'. ΥΠΔ'. Περὶ ιερέως μὴ ζῶντος
κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς κανόνας. 1608.
- ΥΠΕ'. Περὶ τῶν ἀγνοούντων τῆς βιωτικῆς φαν-
τασίας τὸν ζόφον καὶ τῆς θείας φιλοσο-
φίας τὸ φῶς. 1608.
- ΥΠΤ'. Φιλική. 1609.
- ΥΠΖ'. Συστατική. 1609.
- ΥΠΗ'. Περὶ φιλογραμματίας, διὰ δια τῶν χω-
ρεῖ. 1609.
- ΥΠΘ'. ΥΚ'. Περὶ ἀδίκου κατηγορίας. 1612.
- ΥΗΑ'. Περὶ τῶν διαβαλλόντων ἀνοσίως τοὺς τε-

θνεῶτας.

1512.

ΥΗΒ'. Ὄτι τὰ αὐτὰ ἀμαρτήματα καὶ παρὰ τὸν
τόπον καὶ παρὰ τὸν καιρὸν ἀργαλεώτερα
γίνεται. 1612.

ΥΗΓ'. Ὄτι ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία ἐστὶ καὶ
τὸ μὴ πλειόνων δρέγγεσθαι. 1612.

ΥΗΔ'. Περὶ τοῦ ἐκ συναναστροφῆς ἐναρέτου ἀν-
θρώπου ὠφεληθέντος. 1613.

ΥΗΕ'. Ὄτι ὁ φιλοσόφως ἐπισκεπτόμενος τῶν
πραγμάτων τὴν φύσιν, διὰ τὸν ἔρευστα καὶ
ἀστατα τὰ διάκεινται οὔτε ὑπὸ τῶν χρη-
στῶν ἐπαίρεται, οὔτε ὑπὸ τῶν λυπηρῶν
ταπεινοῦται. 1613.

ΥΗΖ'. Ὄτι οἱ ἔξι ἐσχάτης πενίας προαχθέντες
ίσερις καὶ ἀδροδίαιτον βίον διώκοντες πα-
ραίτιοι γίνονται κωμῳδεῖσθαι τὴν θρη-
σκείαν. 1613.

ΥΗΖ'. Ὄτι οἱ τὴν σοφίαν τὴν πάντα τὰ καλὰ
περιέχουσαν, φαῦλον καὶ πεπεταμένον
πρᾶγμα ἥγονύμενοι, πάντολμοι εἰσι. 1613.

ΥΗΗ'. Ὄτι ἔνεκα ἰδιοτελείας προπέποται τὰ τῆς
Ἐκκλησίας πράγματα. 1616.

ΥΗΘ'. Ὄτι δεινὸν παρὰ τῶν σεμνῶν καὶ σωφρό-
νων γελᾶσθαι· τὸ δὲ παρὰ τῶν ἀσελγῶν
καὶ λάγνων οὐ δεινόν. 1616.

Φ'. Ὄτι μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα οὐχ οἶόν
τε τεχθῆναι τῷ μικρὰ καὶ φαῦλα πράτ-
τοντι. 1616.

ΦΑ'. Οὐδὲν εὔκολον οὕτως, ὡς τὸ ἔκαστον ἔαυ-
τὸν ἔξαπατησαι. 1616.

ΦΒ'. Ὄτι τοὺς μὲν ἀνδρείους κολακεῖψ δεῖ χει-
ροῦσθαι, τοὺς δὲ ἀνάνδρους φέβω. 1616.

ΦΓ'. Περὶ θηρωμένου καὶ βιωτικὰ καὶ οὐρά-
νια. 1617.

ΦΔ'. Ὄτι δὲ ἐρῶν δόξης ὀφείλει καταφρονεῖν
αὐτῆς, ἵνα ἀπολαύσῃ. 1617.

ΦΕ'. Ὄτι οὐ δεῖ ἀγνοεῖν, διὰ τὸ τῆς βοηθείας
ἔνομα εἰρηται παρὰ τοῦ μετὰ βοῆς
θέσιν. 1617.

ΦΖ'. Ὄτι τοὺς παιδας νηπίους ἔτι δύντας χρὴ
πρῶτον διδάσκειν περὶ Θεοῦ καὶ Προνοίας,
ἔπειτα καὶ τὸν περὶ ἀρετῆς κατασπείρε-
σθαι λόγον. 1617.

ΦΖ'. Ὄτι οὐ χρὴ μολύνειν τὴν γλῶσσαν ἐπὶ²
ταῖς κακαῖς πράξεσι τῶν ἀλλῶν. 1617.

ΦΗ'. Περὶ τῶν τολμώντων ἀλλούς διδάσκειν
καὶ κακῶς πραττόντων. 1617.

ΦΘ'. Ὄτι πολλάκις οἱ ἀδύνατοι νικῶσι θείᾳ

